



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 17. Optimum humilitatis remedium Nosse Seipsvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

veritate ac proposito sancto non consentire suadenti atque blandienti, aliud non cedere etiam torquenti, & ferienti. Latent ista in facultatibus, & viribus animorum, tentatione panduntur, experientia propalantur. Ut ergo quisque non inflatur ex eo, quod videt se posse, cogitet, forte alios posse aliquid, quod ipse non potest: ita servabitur non fallaci, sed veraci humilitate: honore mutuo praeuenientes, & alterutrum existimantes superiores sibi.

§. XVI.

Optimum humilitatis remedium NOSSE SE-
IPSVM.

Nulli nos praeferemus, si de nobis ipsis, quod reuera sumus, sentiamus: utque ita nos ipsos noscentes sentiamus, Deus non solum voluit nos nobis de peccatis nostris (quibus scatemus, & maxime miseri sumus) notos esse, sed etiam in corpore naturam nobis fragilem dedit, quam vel ipsi Ethnici hominibus proposuerunt considerandam. Senecam audiamus: *Hoc iubet illa Pythicis oraculis ascripta vox: NOSCE TE. Quid est homo? quodlibet quassum & quodlibet fragile: iactatu, non tempestate magna, ut dissiperis, est opus. Ubicumque arietaueris, solueris. Quid est homo? imbecillum corpus, & fragile, nudum, suapte na-*

Senec.
consolat.
ad Marc.
cap. 11.

pte natura inerme, aliena opis indigens, ad om-
 nem fortuna contumeliam proiectum: cum be-
 ne lacertos exercuit, cuiuslibet ferè pabulum,
 cuiuslibet victima, ex infirmis fluidisq; contex-
 tum, & lineamentis exterioribus nitidum, fri-
 goris, aestus, laboris impatiens: ipso rursus situ,
 & otio iterum in tabem, alimenta metuens sua,
 quorum modò inopia, modò copia rumpitur:
 anxie sollicitaq; tutela, precarij spiritus, & ma-
 le harentis, quàm parum repentinum audiet, ex
 improviso sonus auribus grauis excutit: soli sem-
 per sibi nutrimentum vitiosum, & inutile. Mi-
 ramur in hoc mortem vnius, qua singulis opus
 est. Numquid enim ut concidat, res magni mo-
 limenti est? Odor illi saporq;, & lassitudo, &
 vigilia, & humor, & cibus, & sine quibus vi-
 uere non potest, mortifera sunt. Quocumq; se
 mouet, infirmitatis sua statim conscium, non
 omne calum ferens, aquarum nouitatibus, flatuq;
 non familiaris aura, & tenuissimis causis atq;
 offensionibus morbidum, putre, cassam, à fletu vi-
 tam auspiciatum. Cum interim quantos tumul-
 tus hoc tam contemptum animal mouet? in-
 quantas cogitationes oblitum conditionis sue ve-
 nit? Immortalia aeterna volutat animo, & in-
 nepotes, pronepotesq; disponit: cum interim lon-
 ga conantem eum mors opprimit: & hoc, quod
 senectus

magni humiliar possint?

529

senectus vocatur, pauci sunt circuitus annorum.

Ita se Ethnicus de corpore aestimavit, quod, quia naturam communem omnes habemus, omnes facere par est. Quotquot autem faciunt, nulli se vel ob vires, vel ob formam, vel ob valetudinem, vel alias membrorum dotes anteponunt, non enim se aspiciunt, quales sint, sed quales esse possint: immò, quales futuri sint. Ad quod oculos conuer-

tens Ecclesiasticus ait: *Omnes homines*

terra & cinis. Quid superbit terra

& cinis?

Eccli. 17.

33. & 10. 9.

Omnia ad maiorem DEI,
DEI paræque glo-
riam.

XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX

LI

INDEX